1. ഇസ്‌ലാമിക് സയൻസ്

മതവും ശാസ്ത്രവും പരസ്പരവിരുദ്ധമാണെ കാഴ്ചപ്പാടാണ് മതപണ്ഡിതന്മാരും ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും നൂറ്റാണ്ടുകളായി വച്ചുപുലർത്തിപ്പോരുത്. ഗവേഷണങ്ങളിലൂടെ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരു പ്രകൃതി സത്യമായി ശാസ്ത്രത്തെ വിശേഷിപ്പിക്കുമ്പോൾ വെറും വിശ്വാസത്തിലധിഷ്ഠിതമായ യുക്തിക്കുനിരക്കാത്ത ഒരാശയമായി'ാണ് മതത്തെ ഭൂരിപക്ഷം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും കാണുത്. ഇസ്‌ലാംമതപണ്ഡിതന്മാർ ഖുർആൻ ദൈവികവെളിപാടാണെു വിശ്വസിക്കുമ്പോൾ ശാസ്ത്രത്തെ കാണുത് മനുഷ്യനിർമ്മിത വിജ്ഞാനമായാണ്. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും മതപണ്ഡിതന്മാരും ഈ വിഷയത്തിൽ രണ്ടു ധ്രുവങ്ങളിലായാണ് നിലകൊള്ളുത്. ഖുർആന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ഇരുപക്ഷക്കാരുടെയും നിലപാടുകൾ തെറ്റാണെു മനസ്സിലാകുതാണ്.
വിജ്ഞാനത്തിനു മതത്തിന്റേയോ ശാസ്ത്രത്തിന്റേയോ അതിർവരമ്പുകളില്ല. മതപരമായതും, ശാസ്ത്ര-സാങ്കേതികപരമായതും മറ്റു വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചതായതുമെല്ലാം അറിവ് തയൊണ്. മനുഷ്യനു ഇസ്‌ലാംമതപരമായ അറിവ് തരുത് അല്ലാഹുവാണ് (ഖു. 3:7). അത്പോലെ മറ്റേത് അറിവും അല്ലാഹുതയൊണ് തരുത്. അറിവിന്റെ ഉറവിടം അല്ലാഹുവാണെും, തുച്ഛമായ അറിവു മാത്രമാണ് മനുഷ്യനു നൽകിയി'ുള്ളതെും (ഖു. 17:85), അല്ലാഹു അനുവദിക്കു അറിവല്ലാതെ മനുഷ്യനു ലഭിക്കില്ലെും (ഖു. 2:255), അല്ലാഹുവാണ് മനുഷ്യനെ പഠിപ്പിച്ചതെും (ഖു. 96:5) ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങൾ ആവർത്തിച്ചു വ്യക്തമാക്കുമ്പോൾ മതപരമായതും അല്ലാത്തതുമായ അറിവുകളെ വേർതിരിച്ചു കാണുത് ഇസ്‌ലാമിക വീക്ഷണത്തിൽ ഒരു ന്യായവുമില്ലെു മാത്രമല്ല തെറ്റുകൂടിയാണ്. ഖുർആനും ശാസ്ത്രവും ഒരേ സ്രോതസ്സിൽനി് ഉത്ഭവിക്കുതുകൊണ്ടാണ് അവ പരസ്പരപൂരകമാകുതും.
ഖുർആനിൽ ഇസ്ലാംമതകാര്യങ്ങൾ കൂടാതെ മറ്റുവിഷയങ്ങളും അല്ലാഹു ഉൾക്കൊള്ളിച്ചി'ുണ്ട്. അവയിൽ പ്രധാനമായും മുൻ നബിമാരുടെ കാലഘ'ങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങളും, മുഹമ്മദ് നബിയുടെ കാലത്തെ ജനതയെ സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങളും, മനുഷ്യനെയും പ്രപഞ്ചത്തെയും സൃഷ്ടിച്ചതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും, പ്രപഞ്ചസംവിധാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങളും, മനുഷ്യന്റെയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെയും ഭാവി സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങളുമാണ്. ഖുർആനിൽ പ്രതിപാദിച്ച മതകാര്യങ്ങൾ ഏവർക്കും എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാകു വിധത്തിലാകുമ്പോൾ, പ്രപഞ്ചത്തെയും മനുഷ്യനെയും സംബന്ധിച്ച ദൈവിക വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ ഗ്രഹിക്കാൻ ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം ആവശ്യമാണ്. ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം ഒരേതോതിലല്ല എല്ലാ കാലഘ'ങ്ങളിലും അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കുത്. അന്തിമസമൂഹമായ മുഹമ്മദ് നബിയുടെ ജനതക്ക് ക്രമേണയായി അറിവ് നൽകിക്കൊണ്ട് ശാസ്ത്രത്തെ വികസിപ്പിക്കു കാഴ്ചയാണ് നമ്മൾ കാണുത്. ഖുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കു പ്രപഞ്ച രഹസ്യങ്ങളെല്ലാംതെ നബിയുടെ കാലത്തും ആധുനിക ശാസ്ത്രയുഗത്തിനു മുമ്പുള്ള കാലഘ'ത്തിലും മനസ്സിലാകുമായിരുില്ല. ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വരവോടെ ഖുർആനിൽ പറഞ്ഞിരിക്കു പല പ്രപഞ്ച രഹസ്യങ്ങളും ശാസ്ത്രസത്യമായിത്തെ നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുു. ശാസ്ത്രം വളരുന്തോറും ഖുർആനിക വെളിപ്പെടുത്തലുകളെ കൂടുതൽ നായി മനസ്സിലാക്കാനും നമുക്ക് സാധിക്കും.
അറിവിനെ ഇസ്‌ലാംവൽക്കരിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ആരംഭിച്ചി് ഏറെ വർഷങ്ങളായി. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഖുർആനും ശാസ്ത്രവും ദൈവത്തിങ്കൽനിുള്ളതാകയാൽ ഈ രണ്ടു വിജ്ഞാനമേഖലകളെയും സമന്വയിപ്പിച്ച് സമ്പൂർണ്ണ വിജ്ഞാനത്തെ (holistic knowledge) വികസിപ്പിക്കുതിലുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുു. വിജ്ഞാനം പൂർണ്ണമാകുത് സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യവും, പ്രപഞ്ചോൽപത്തി മുതൽ ഭാവികാര്യങ്ങൾവരെയുള്ള അറിവ് ലഭ്യമാകുതോടെയാണ്. ഖുർആനും ശാസ്ത്രവും ഒിക്കുതോടെയാണ് അറിവ് അതിന്റെ പരിസമാപ്തിയിലെത്തുത്. അങ്ങനെ വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാവു സമ്പൂർണ്ണ വിജ്ഞാനത്തെയാണ് ഇസ്‌ലാമിക് സയൻസ് എ നാമം ഇവിടെ വിവക്ഷിക്കുത്.
ഖുർആനിക വെളിപ്പെടുത്തലുകളെ വിശദീകരിക്കാൻ ശാസ്ത്രത്തെ ഉപയോഗിക്കുതുപോലെ ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനത്തെ ഖുർആന്റെ ച'ക്കൂടിലും ഇസ്‌ലാമിക് സയൻസ് അകപ്പെടുത്തുു. ഉദാഹരണമായി, ആധുനിക ശാസ്ത്രത്തെ ഖുർആനിക തത്വങ്ങൾക്കു വിധേയമാക്കിയാൽ ശാസ്ത്രത്തിൽ ചേക്കേറിയിരിക്കു നാസ്തിക ചിന്തയിലധിഷ്ഠിതമായ വ്യാജസിദ്ധാന്തങ്ങളെ അകറ്റിനിർത്തുവാനും തദ്വാരാ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയെയും അതിന്റെ അടിത്തറയായ തൗഹീദിനെ പരിരക്ഷിക്കാനും ഇസ്‌ലാമിക് സയൻസിനു കഴിയും. മനുഷ്യന്റെ മറ്റേതു പ്രവർത്തനമണ്ഡലവും പോലെ ശാസ്ത്രവും സാത്താന്റെ സ്വാധീനവലയത്തിലകപ്പെ'താണ്.

സാത്താന്റെ സ്വാധീനഫലമായാണ് ഡാർവിന്റെ പരിണാമ സിദ്ധാന്തം പോലുള്ള അശാസ്ത്രീയ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ ശാസ്ത്രത്തിൽ നുഴഞ്ഞുകയറാനിടവത്. ഇത്തരം സിദ്ധാന്തങ്ങൾ വിവാദവിഷയമായി തുടരുകയോ കാലക്രമേണ തള്ളപ്പെടുകയോ ചെയ്യുതായാണ് ശാസ്ത്രചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയുക.
പ്രപഞ്ചത്തെയും മനുഷ്യനെയും സംബന്ധിച്ച ഖുർആനിലെ ചില വെളിപ്പെടുത്തലുകൾ ശാസ്ത്രസീമക്കപ്പുറത്താണ്. ഈ പ്രപഞ്ചം താൽക്കാലികമാണെും ഒരുനാൾ അവസാനിക്കുമെും (ഖു. 7:187) തുടർു മറ്റൊരു പുതിയ പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുമെും (ഖു. 21:104) ഖുർആനിലൂടെയാണ് അല്ലാഹു നമുക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുത്. ശാസ്ത്രത്തിനു ഈ വക കാര്യങ്ങൾ അസന്ദിഗ്ധമായി പ്രവചിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല; പക്ഷെ അവയുടെ സംഭവസാദ്ധ്യതകളെ വിലയിരുത്താനാകും. ശാസ്ത്രത്തിലൂടെ നൽകപ്പെടു അറിവ് പ്രപഞ്ചത്തെ പഠിക്കുവാനും അതിലുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളിലൂടെ സ്രാഷ്ടാവായ അല്ലാഹുവിനെ മനസ്സിലാക്കാനും ഇതിലെല്ലാമുപരി പ്രകൃതിയിൽ അല്ലാഹു നൽകിയിരിക്കു വിഭവങ്ങളെ മനുഷ്യനു പ്രയോജനപ്പെടുത്താനുള്ള സാങ്കേതികജ്ഞാനത്തെ പ്രദാനംചെയ്യാനും കൂടിയാണ്.
ഖുർആൻ സൂക്തങ്ങളെ യുക്തിപൂർവ്വം ധിഷണയ്ക്ക് ബോദ്ധ്യപ്പെടു വിധത്തിൽ വിശദീകരി ക്കാനും, പ്രപഞ്ചത്തെ ആഴത്തിലറിയാനും, മനുഷ്യ-പ്രപഞ്ച ലക്ഷ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സത്യാ വബോധം വളർത്തിയെടുക്കാനും ഖുർആനും ശാസ്ത്രവും കൂടിച്ചേരേണ്ടത് അനിവാര്യമാകു ു. ശാസ്ത്രം മാത്രം കൊണ്ടോ അല്ലെങ്കിൽ ഖുർആൻ മാത്രം കൊണ്ടോ നമുക്ക് പ്രപഞ്ച ത്തെയും സൃഷ്ടിപ്പിന്റെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെയും പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാകില്ല. എാൽ ഈ രണ്ടു അറിവുകളുടെ സംയോജനത്തിൽ നിും ഉടലെടുക്കു ഇസ്‌ലാമിക് സയൻസിന് അതു സാധി ക്കും. ഖുർആനും ശാസ്ത്രവും ഒരു നാണയത്തിന്റെ ഇരുവശങ്ങൾ പോലെയാണ്. ഈ രണ്ടു മേഖലകൾ ഒിക്കുമ്പോൾ മാത്രമെ മനുഷ്യൻ കൈവരിക്കു വിജ്ഞാനത്തിനു പൂർണ്ണത ലഭിക്കൂ. ഇത് യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ വിവിധ ശാസ്ത്രമേഖലകളിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ള ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഖുർആൻ പണ്ഡിതന്മാരും കൈകോർക്കേണ്ടിയിരിക്കുു.